

Postanowienie z dnia 17 listopada 2000 r.

III KKO 4/00

Kasy Chorych oraz ich organy (art. 65 i następne ustawy z dnia 6 lutego 1997 r. o powszechnym ubezpieczeniu zdrowotnym, Dz.U. Nr 28, poz. 153 ze zm.) nie są organami administracji publicznej i z tej przyczyny nie mają do nich zastosowania przepisy art. 190-195 KPA dotyczące rozstrzygania sporów o właściwość między organami administracji publicznej a sądami.

Przewodniczący SSN Jerzy Kwaśniewski, Sędziowie SN: Andrzej Wasilewski (sprawozdawca), Andrzej Wróbel, przedstawiciel Ministerstwa Sprawiedliwości Barbara Łochowska, przedstawiciel Ministerstwa Zdrowia i Opieki Społecznej Rafał Cieśliski.

Kolegium Kompetencyjne przy Sądzie Najwyższym, po rozpoznaniu w dniu 17 listopada 2000 r. na posiedzeniu jawnym sprawy z wniosku Jerzego U. o rozstrzygnięcie sporu kompetencyjnego o właściwość między [...] Regionalną Kasą Chorych - Oddziałem w T. a Sądem Okręgowym-Sądem Pracy i Ubezpieczeń Społecznych w Toruniu o ustalenie prawa do wykonania zabiegu chirurgicznego

p o s t a n o w i ł:

o d r z u c i ć wniosek.

U z a s a d n i e n i e

Jerzy U. zwrócił się w trybie art. 192 w związku z art. 190 § 1 KPA do Kolegium Kompetencyjnego przy Sądzie Najwyższym z wnioskiem o rozstrzygnięcie sporu kompetencyjnego poprzez, jak to ujął: „ustalenie kompetencji sądu do rozstrzygnięcia sporu pomiędzy mną a Dyrekcją T. Oddziału Regionalnej [...] Kasy Chorych w B., tzn. jaki sąd jest kompetentny do rozstrzygnięcia sprawy”. W uzasadnieniu swego wniosku wnioskodawca wywodził, że: po pierwsze – w dniu 27 lipca 1999 r. wystąpił do Regionalnej [...] Kasy Chorych – Oddział w T. z wnioskiem o wydanie mu

zezwolenia na dokonanie zabiegu chirurgicznego w zakładzie medycznym, z którym Kasa ta nie ma zawartego kontraktu, bowiem – w jego opinii – spełnione zostały przesłanki prawne określone w art. 60 pkt.3 ustawy z dnia 6 lutego 1997 r. o powszechnym ubezpieczeniu zdrowotnym (Dz.U. Nr 28, poz. 153); po drugie – w dniu 2 sierpnia 1999 r. Kasa poinformowała go o tym, iż prośba o jej udział w kosztach zabiegu nie może zostać uwzględniona, bowiem tego rodzaju zabieg został wykonany poza zakładem wyznaczonym przez Kasę; po trzecie – w tej sytuacji wnioskodawca wystąpił w trybie art. 147 ustawy o ubezpieczeniu zdrowotnym, za pośrednictwem Kasy Chorych, do Sądu Okręgowego-Sądu Pracy i Ubezpieczeń Społecznych w Toruniu z pozwem o rozstrzygnięcie sporu; po czwarte – Kasa Chorych pismem z dnia 8 listopada 1999 r. poinformowała wnioskodawcę, że nie nadała biegu przesłanemu za jej pośrednictwem pozwowi, wskazując równocześnie, że w przedmiotowej sprawie nie wydała żadnej decyzji, od której wnioskodawca mógłby się odwoływać lub składać pozew sądowy; po piąte – w tej sytuacji wnioskodawca skierował pozew bezpośrednio do Sądu Okręgowego-Sądu Pracy i Ubezpieczeń Społecznych w Toruniu, który postanowieniem z dnia 17 grudnia 1999 r. [...] przekazał go do Kasy Chorych w T. w celu ponownego rozpoznania, uzasadniając to brakiem decyzji, od której przysługiwałoby w danym wypadku odwołanie; zdaniem wnioskodawcy: „tym samym Sąd ten uznał się kompetentnym do rozpoznania sprawy pod względem kompetencji, jedynie przesłanki formalne nie pozwoliły na jego rozpatrzenie (brak decyzji); po szóste – w wyniku interwencji wnioskodawcy w niniejszej sprawie, Urząd Nadzoru Ubezpieczeń Zdrowotnych pismem z dnia 8 czerwca 2000 r., jak to ujmuje wnioskodawca: „określił w sposób jednoznaczny procedurę postępowania w konkretnej sprawie i kompetencje sądu”; po siódme – wnioskodawca stwierdza, że następnie sprawę tę rozpatrywała wewnętrzzakładowa Komisja Skarg i Wniosków Rady [...] Regionalnej Kasy Chorych w B., która w jego przekonaniu może w tym wypadku pełnić ewentualnie funkcję opiniodawczo-doradczą, ale w żadnym razie nie decyzyjną; tymczasem pismem z dnia 17 lipca 2000 r. został on poinformowany przez Radę [...] Kasy Chorych o tym, że Komisja ta „uznała, iż Kasa Chorych w przedmiotowej sprawie nie jest zobligowana do wydania decyzji w trybie art.147 ustawy z dnia 06 lutego 1997 r. o powszechnym ubezpieczeniu zdrowotnym (Dz.U. Nr 28, poz. 158 z późn. zm.)” i równocześnie w piśmie tym poinformowano ubezpieczonego o tym, że: „Przedstawiony przez Pana problem jest natomiast problemem ściśle cywilistycznym. W przypadku uznania przez Pana, iż stanowisko Kasy Chorych odmawiające Panu

refundowania kosztu zabiegu chirurgicznego nie jest zasadne, może Pan dochodzić swych roszczeń przed sądem powszechnym – wydział cywilny w drodze powództwa o zapłatę”.

Kolegium Kompetencyjne przy Sądzie Najwyższym zważyło, co następuje:

Kasy Chorych są instytucjami ubezpieczenia zdrowotnego, powołanymi do realizowania ubezpieczeń zdrowotnych (art. 4 ust. 1 w związku z art. 1 oraz art. 31 i nast. ustawy z dnia 6 lutego 1997 r. o powszechnym ubezpieczeniu i w tym zakresie zarząd Kasy Chorych obowiązany jest między innymi do podejmowania rozstrzygnięć, zwanych decyzjami, we wszystkich sprawach określonych w ustawie i statucie Kasy Chorych (art. 82 ust. 6 pkt 9 ustawy). Jednakże decyzje te nie mają charakteru decyzji administracyjnych, ponieważ ani Kasy Chorych (art. 65 i nast. ustawy o ubezpieczeniu zdrowotnym), ani też organy Kas Chorych (art. 74 i nast. tej ustawy) nie są organami administracji publicznej. Natomiast ustawa o p. u. z. wyraźnie stanowi, że od każdej decyzji Kasy Chorych podjętej w sprawie dotyczącej objęcia ubezpieczeniem zdrowotnym (art. 2 ustawy o ubezpieczeniu zdrowotnym) oraz podjętej w sprawie ustalenia prawa do świadczeń z tytułu ubezpieczenia zdrowotnego (art. 31 – art. 51 oraz art. 60 ustawy o ubezpieczeniu zdrowotnym) zainteresowanemu przysługuje odwołanie do sądu pracy i ubezpieczeń społecznych, które wnosi się za pośrednictwem tego organu Kasy Chorych, który decyzję tę wydał (art. 147 i art. 148 ustawy o ubezpieczeniu zdrowotnym).

W sytuacji, gdy ani Kasy Chorych, ani też ich organy nie są organami administracji publicznej, nie mają do nich zastosowania przepisy art. 190 – art. 195 KPA dotyczące rozstrzygania sporów o właściwość między organami administracji publicznej a sądami.

Biorąc powyższe pod uwagę, Kolegium Kompetencyjne przy Sądzie Najwyższym na podstawie art. 190 § 1 KPA oraz art. 393⁵ w związku z art. 393¹⁹ i art. 195 KPA orzekło jak w sentencji.

=====